نزول روح القدس

¹ و چون روز پَنْطیکاست رسید، به یک دل در یکجا بودند.² که ناگاه آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و تمام آن خانه را که در آنجا نشسته بودند پر ساخت.³ و زبانه‌های منقسم شده، مثل زبانه‌های آتش بدیشان ظاهر گشته، بر هر یکی از ایشان قرار گرفت.⁴ و همه از روح القدس پر گشته، به زبانهای مختلف، به نوعی که روح بدیشان قدرت تلفظ بخشید، به سخن گفتن شروع کردند.

⁵ و مردم یهود دیندار از هر طایفه زیر فلک در اورشلیم منزل می‌داشتند.⁶ پس چون این صدا بلند شد گروهی فراهم شده، در حیرت افتادند زیرا هر کس لغت خود را از ایشان شنید.⁷ و همه مهوت و متعجب شده به یکدیگر می‌گفتند: مگر همه اینها که حرف می‌زنند جلیلی نیستند؟⁸ پس چون است که هر یکی از ما لغت خود را که در آن تولد یافته‌ایم می‌شنویم؟⁹ پارثیان و مادیان و عیلامیان و ساکنان جزیره و یهودیه و کپدکیا و پتس و آسیا¹⁰ و قریجه و پمفلیه و مصر و نواحی لیبیا که متصل به قیروان است و غربا از روم، یعنی یهودیان و جدیدان¹¹ و اهل گریت و عرب، اینها را می‌شنویم که به زبانهای ما ذکر کبریایی خدا می‌کنند.¹² پس همه در حیرت و شک افتاده، به یکدیگر گفتند: این به کجا خواهد انجامید؟¹³ اما بعضی استهزاکنان گفتند: که از حمر تازه مست شده‌اند.

خطبه پطرس

¹⁴ پس پطرس با آن یازده برخاسته، آواز خود را بلند کرده، بدیشان گفت: ای مردان یهود و جمیع سکنه اورشلیم، این را بدانید و سخنان مرا فرا گیرید.¹⁵ زیرا که اینها مست نیستند چنانکه شما گمان می‌برید، زیرا که ساعت سوم از روز است.¹⁶ بلکه این همان است که یوئیل نبی گفت:¹⁷ که خدا می‌گوید در ایام آخر چنین خواهد بود که از روح خود بر تمام بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت کنند و جوانان شماروایها و پیران شما خوابها خواهند دید؛¹⁸ و بر غلامان و کنیزان خود در آن ایام از روح خود خواهم ریخت و ایشان نبوت خواهند نمود.¹⁹ و از بالا در افلاک، عجایب و از پایین در زمین، آیات را از خون و آتش و بخار دود به ظهور آورم.²⁰ خورشید به ظلمت و ماه به خون مبدل

Die Ausgießung des Heiligen Geistes

¹ Und als der Pfingsttag gekommen war, waren sie alle einmütig beieinander.² Und es geschah plötzlich ein Brausen vom Himmel wie von einem gewaltigen Wind und erfüllte das ganze Haus, in dem sie saßen.³ Und es erschienen ihnen Zungen, zerteilt, wie von Feuer; und er setzte sich auf einen jeglichen unter ihnen;⁴ und sie wurden alle voll des Heiligen Geistes und fingen an, in anderen Zungen zu reden, wie der Geist ihnen auszusprechen gab.

⁵ Es wohnten aber Juden in Jerusalem, die waren gottesfürchtige Männer aus allen Völkern unter dem Himmel.⁶ Als nun dieses Brausen geschah, kam die Menge zusammen und wurde bestürzt, denn ein jeder hörte sie in seiner Sprache reden.⁷ Sie alle entsetzten sich aber, verwunderten sich und sprachen untereinander: Siehe, sind nicht diese alle, die da reden, aus Galiläa?⁸ Wie hören wir denn ein jeder seine Sprache, in der er geboren ist?⁹ Parther und Meder und Elamiter, und die wir wohnen in Mesopotamien und Judäa und Kappadozien, Pontus und Asien,¹⁰ Phrygien und Pamphylien, Ägypten und in der Gegend der Kyrene bei Libyen und Ausländer von Rom,¹¹ Juden und Judengenossen, Kreter und Araber: wir hören sie in unseren Sprachen die großen Taten Gottes reden.¹² Sie entsetzten sich aber alle und wurden ratlos und sprachen einer zum andern: Was will das werden?¹³ Die andern aber hatten ihren Spott und sprachen: Sie sind voll süßen Weins.

Die Pfingstpredigt des Petrus

¹⁴Da trat Petrus auf mit den Elf, erhob seine Stimme und redete zu ihnen: Ihr Juden, liebe Männer, und alle, die ihr in Jerusalem wohnt, das sei euch kundgetan, und lasst meine Worte zu euren Ohren eingehen.¹⁵ Denn diese sind nicht betrunken, wie ihr meint, denn es ist die dritte Stunde am Tag;¹⁶ sondern das ist's, was durch den Propheten Joel gesagt worden ist:¹⁷ "Und es soll geschehen in den letzten Tagen, spricht Gott, ich will ausgießen von meinem Geist auf alles Fleisch; und eure Söhne und eure Töchter sollen weissagen, und eure Jünglinge sollen Gesichte sehen, und eure Ältesten sollen Träume haben;¹⁸ und auf meine Knechte und auf meine Mägde will ich in jenen Tagen von meinem Geist ausgießen, und sie sollen weissagen.¹⁹ Und ich will Wunder tun oben im Himmel und Zeichen unten auf Erden: Blut und Feuer und Rauchdampf;²⁰ die Sonne soll in Finsternis verwandelt werden und der Mond in Blut, ehe denn der große Tag der Offenbarung des HERRN kommt.²¹ Und es soll geschehen: wer den Namen des HERRN anrufen wird, der soll gerettet werden."

²²Ihr Männer von Israel, hört diese Worte: Jesus von Nazareth, ein Mann, von Gott unter euch mit Taten und Wundern und Zeichen erwiesen, die Gott durch ihn in eurer Mitte tat, wie ihr selbst wisst,²³ diesen Mann, der durch Gottes Ratschluss und Vorsehung dahingegeben war, habt ihr durch die Hände der Ungerechten genommen und ihn gekreuzigt und umgebracht.²⁴ Den hat Gott auferweckt, und aufgelöst die Schmerzen des Todes, wie es denn unmöglich war,

گردد قبل از وقوع روز عظیم مشهور خداوند.²¹ و چنین خواهد بود که هر که نام خداوند را بخواند، نجات یابد.²² ای مردان اسرائیلی این سخنان را بشنوید: عیسی ناصری، مردی که نزد شما از جانب خدا مبرهن گشت به قوّات و عجایب و آیاتی که خدا در میان شما از او صادر گردانید، چنانکه خود می‌دانید،²³ این شخص چون برحسب ارادهٔ مستحکم و پیشدانی خدا تسلیم شد، شما به دست گناهکاران بر صلیب کشیده، گشتید،²⁴ که خدا دردهای موت را گسسته، او را برخیزانید زیرا محال بود که موت او را در بند نگاه دارد،²⁵ زیرا که داود دربارهٔ وی می‌گوید: خداوند را همواره پیش روی خود دیده‌ام که به دست راست من است تا جنبش نخورم؛²⁶ از این سبب دلم شاد گردید و زبانم به وجد آمد بلکه جسمم نیز در امید ساکن خواهد بود؛²⁷ زیرا که تفس مرا در عالم اموات نخواهی گذاشت و اجازت نخواهی داد که قدّوس تو فساد را ببیند.²⁸ طریق‌های حیات را به من آموختی و مرا از روی خود به خرّمی سیر گردانیدی.²⁹ ای برادران، می‌توانم دربارهٔ داود پطریاّخ با شما بیمحابا سخن گویم که او وفات نموده، دفن شد و مقبره او تا امروز در میان ماست.³⁰ پس چون نبی بود و دانست که خدا برای او قسم خورد که از ذرّبت صلب او بحسب جسد، مسیح را برانگیزاند تا بر تخت او بنشیند،³¹ دربارهٔ قیامت مسیح پیش دیده، گفت که، تفس او در عالم اموات گذاشته نشود و جسد او فساد را نبیند.³² پس همان عیسی را خدا برخیزانید و همهٔ ما شاهد بر آن هستیم.³³ پس چون به دست راست خدا بالا برده شد، روح‌القدس موعود را از پدر یافته، این را که شما حال می‌بینید و می‌شنوید ریخته است.³⁴ زیرا که داود به آسمان صعود نکرد لیکن خود می‌گوید: خداوند به خداوند من گفت بر دست راست من بنشین³⁵ تا دشمنان را پای‌انداز تو سازم.³⁶ پس جمیع خاندان اسرائیل یقیناً بدانند که خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردید، خداوند و مسیح ساخته است.

اولین کلیسای مسیح

³⁷چون شنیدند دلریش گشته، به پطرس و سایر رسولان گفتند: ای برادران چه کنیم؟³⁸ پطرس بدیشان گفت: توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسی مسیح

dass er von ihm gehalten werden konnte.²⁵ Denn David spricht von ihm: "Ich habe den HERRN allezeit vor meinem Angesicht; denn er ist zu meiner Rechten, damit ich nicht wanke.²⁶ Darum ist mein Herz fröhlich, und meine Zunge frohlocket; denn auch mein Leib wird ruhen in der Hoffnung.²⁷ Denn du wirst meine Seele nicht dem Tod überlassen, und nicht zugeben, dass dein Heiliger die Verwesung sehe.²⁸ Du hast mir kundgetan die Wege des Lebens; du wirst mich erfüllen mit Freuden vor deinem Angesicht."²⁹ Ihr Männer, liebe Brüder, lasst mich freimütig reden zu euch von dem Erzvater David. Er ist gestorben und begraben, und sein Grab ist bei uns bis auf diesen Tag.³⁰ Da er nun ein Prophet war und wusste, dass ihm Gott verheißen hatte mit einem Eid, dass ein Nachkomme von ihm auf seinem Thron sitzen sollte,³¹ hat er's vorausgesehen und von der Auferstehung des Christus geredet, dass seine Seele nicht dem Tod überlassen ist und sein Fleisch die Verwesung nicht gesehen hat.³² Diesen Jesus hat Gott auferweckt; dessen sind wir alle Zeugen.³³ Da er nun durch die Rechte Gottes erhöht ist und empfangen hat die Verheißung des Heiligen Geistes vom Vater, hat er diesen ausgegossen, wie ihr seht und hört.³⁴ Denn David ist nicht gen Himmel gefahren. Er sagt aber selbst: "Der HERR sprach zu meinem HERRN: Setze dich zu meiner Rechten,³⁵ bis ich deine Feinde lege zum Schemel deiner Füße."³⁶ So wisse nun das ganze Haus Israel gewiss, dass Gott diesen Jesus, den ihr gekreuzigt habt, zum HERRN und

بجہت آمرزش گناہان تعمید گیرید و عطای روح القدس را خواهید یافت.³⁹ زیرا کہ این وعده است برای شما و فرزندان شما و ہمہ آنانی کہ دورند، یعنی ہرکہ خداوند خدای ما او را بخواند.⁴⁰ و بہ سخنان بسیار دیگر، بدیشان شہادت داد و موعظہ نمودہ، گفت کہ: خود را از این فرقہ کج رو رستگار سازید.⁴¹ پس ایشان کلام او را پذیرفتہ، تعمید گرفتند و در همان روز تخمیناً سہ ہزار نفر بدیشان پیوستند.⁴² و در تعلیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاہا مواظبت می نمودند.⁴³ و ہمہ خلق ترسیدند و معجزات و علامت بسیار از دست رسولان صادر می گشت.⁴⁴ و ہمہ ایمانداران با ہم میزیستند و در ہمہ چیز شریک می بودند⁴⁵ و املاک و اموال خود را فروختہ، آنها را بہ ہر کس بہ قدر احتیاجش تقسیم می کردند.⁴⁶ و ہر روزہ در معبدہ یکدل پیوستہ می بودند و در خانہها نان را پارہ می کردند و خوراک را بہ خوشی و سادہ دلی می خوردند.⁴⁷ و خدا را حمد می گفتند و نزد تمامی خلق عزیز می گردیدند و خداوند ہر روزہ ناجیان را بر کلیسا می افزود.

Christus gemacht hat.

Die erste Gemeinde Christi

³⁷Da sie aber das hörten, ging's ihnen durchs Herz, und sprachen zu Petrus und den anderen Aposteln: Ihr Männer, liebe Brüder, was sollen wir tun?³⁸ Petrus sprach zu ihnen: Tut Buße, und ein jeder von euch lasse sich taufen auf den Namen Jesu Christi zur Vergebung der Sünden, so werdet ihr empfangen die Gabe des Heiligen Geistes.³⁹ Denn euch und euren Kindern gilt diese Verheißung und allen, die fern sind, so viele der Herr, unser Gott, herzurufen wird.⁴⁰ Auch mit vielen anderen Worten bezeugte er das und ermahnte sie: Lasset euch erretten aus diesem verkehrten Geschlecht!⁴¹ Die nun sein Wort gern annahmen, ließen sich taufen; und an diesem Tag wurden hinzugetan an die dreitausend Seelen.

⁴²Sie blieben aber beständig in der Lehre der Apostel und in der Gemeinschaft und im Brotbrechen und im Gebet.⁴³ Es kam aber auch Furcht über alle Seelen, und es geschahen auch viele Wunder und Zeichen durch die Apostel.⁴⁴ Alle aber, die gläubig geworden waren, waren beieinander und hielten alle Dinge gemeinsam.⁴⁵ Ihre Güter und Habe verkauften sie und teilten sie unter alle aus, je nachdem, wie es einer nötig hatte.⁴⁶ Und sie waren täglich einmütig beieinander im Tempel und brachen das Brot hier und dort in den Häusern, nahmen die Speise mit Freuden und lauterem Herzen ein⁴⁷ und lobten Gott und fanden Wohlwollen beim ganzen Volk. Der HERR aber fügte täglich zu der Gemeinde, die da gerettet wurden.